

SXEDIO.K18

22.7.1964: Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΓΡΙΒΑΣ- ΔΙΓΕΝΗΣ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΟΜΕΝΟΣ ΤΗΝ ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ ΠΟΥ ΔΙΑΦΩΝΟΥΣΕ ΜΕ ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΗΣ ΑΠΟΛΥΣΗΣ ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΕ ΜΟΝΟΣ ΓΡΑΦΕΙΟ ΣΤΟ ΓΕΕΦ ΚΑΙ ΑΡΧΙΣΕ ΝΑ ΕΚΔΙΔΕΙ ΔΙΑΤΑΓΕΣ ΜΕΧΡΙ ΠΟΥ "ΕΓΚΑΤΕΣΤΑΘΗ" ΟΠΩΣ ΑΝΑΦΕΡΕΙ Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ "ΑΥΘΑΙΡΕΤΩΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΘΩΚΟΥ ΤΟΥ ΑΡΧΙΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΚΥΠΡΟΥ"

Σε ένα άλλο άρθρο στην εφημερίδα των Αθηνών "Εθνικός Κήρυξ" (αναδημοσίευση στην κυπριακή εφημερίδα Ο ΦΙΛΕΥΘΕΡΟΣ στις **18.6.1965**) ο στρατηγός Γεώργιος Καραγιάννης, πρώτος Αρχηγός της Εθνικής Φρουράς, αναφέρεται στην ανάληψη της ηγεσίας των στρατιωτικών δυνάμεων της Κύπρου από τον στρατηγό Γεώργιο Γρίβα- Διγενή:

"Ως προελέχθη εις προηγούμενον άρθρον μου, ο στρατηγός Γρίβας- Διγενής κατόπιν συνεννοήσεως με τον Πρόεδρον Μακάριον ανέλαβε τον στρατιωτικόν τομέα του Κυπριακού ζητήματος, συνεκρότησεν ειδικόν Επιτελείον προς τον σκοπόν τούτον με έδραν τας Αθήνας, εις την Κύπρον δε απεστάλη ο γράφων (στρατηγός Καραγιάννης Γεώργιος), ως Αρχηγός των Κυπριακών δυνάμεων.

Ο στρατηγός Γρίβας- Διγενής δεν κατώρθωσε να συνεργασθή μετά των αρμοδίων Ελληνικών παραγόντων, κατ' επανάληψιν δε εγκατέλειψε την θέσιν του, δηλώσας ότι δεν ήτο δυνατή η συνεργασία του μετ' αυτών, ελλείψει κατανοήσεως. Μεθ' εκάστην εγκατάλειψιν της θέσεως του υπό του Στρατηγού Γρίβα-Διγενή, εκινητοποιούντο διάφορα αρμόδια και αναρμόδια πρόσωπα και έπειθον τον Στρατηγόν, όστις και πάλιν επανήρχετο εις την θέσιν του.

Η υπόθεσις αύτη ήρχισε να προσλαμβάνη φαιδράν μορφήν, διότι το Εθνικόν θέμα ελευθερία της Κύπρου εξηρτάτο εκάστοτε από τας αντιδικίας μεταξύ του στρατηγού Γρίβα- Διγενή και των αρμοδίων παραγόντων

και τας ιδιοτροπίας του τελευταίου.

Πάντα ταύτα περιερχόμενα εις γνώσιν μου εις Κύπρον με ενέβαλον εις ανησυχίας και πολλάκις μου προεκάλουν απογοήτευσιν, διότι ενώ ανέμενον συμπράστασιν και βοήθειαν, επληροφορούμην διαφωνίας και παραιτήσεις. Σχεδόν κατά την περιόδον του Μαΐου (1964) είχαν εγκαταλειφθεί εις την τύχην μου.

Κατά τα τέλη Μαΐου επληροφορήθην ότι ο στρατηγός Γρίβας- Διγενής περιελθών εις πλήρη διαφωνίαν προς τον Υπουργόν Εθνικής Αμύνης κ. Γαρουφαλιάν, εγκατέλειψεν οριστικώς την θέσιν του και επ' ουδενί λόγω θα εδέχετο να επανέλθη εις αυτήν. Μάλιστα, ίνα μη ενοχληθή υπό της Ελληνικής Κυβερνήσεως εκρύπτετο εις φιλικήν του οικίαν εις Αθήνας.

Την μεσημβριαν της 8ης Ιουνίου αφίχθη εις το γραφείον μου ο έμπορος Ηλιάδης Σ. (Σωκράτης) στενός φίλος και συνεργάτης του Στρατηγού Γρίβα- Διγενή, ο οποίος με επληροφόρησεν ότι ο στρατηγός θα απεβιβάζετο εις Λεμεσόν την νύκτα της 9ης προς 10ην Ιουνίου.

Μου διηυκρίνησεν ο ανωτέρω έμπορος, ότι ο στρατηγός, περιελθών εις πλήρη και οριστικήν διαφωνίαν προς την Ελληνικήν Κυβέρνησιν από 15^νθήμερου απεφάσισε να κατέλθη εις Κύπρον, εν αγνοία αυτής, ίνα αγωνισθή διά την ελευθερίαν της νήσου, με απόλυτον ελευθερίαν δράσεως. Εζήτησα πληροφορίας αν η άφιξις του στρατηγού Γρίβα- Διγενή ήτο εις γνώσιν του Μακαριωτάτου και μου απήντησεν ότι τούτο δεν ήτο αναγκαίον, διότι είτε θέλει, είτε δεν θέλει ο Μακάριος, ο Γρίβας πρέπει να είναι επι κεφαλής του αγωνιζομένου Κυπριακού λαού.

Ανησύχησα μεγάλως από την πληροφορίαν ταύτην, διότι εφοβούμην ρήξιν μεταξύ Μακαριωτάτου-στρατηγού Γρίβα- Διγενή, οπότε αι συνέπειαι θα ήσαν ολέθριαι διά την διεξαγόμενον αγώνα.

Συνευνοήθην μετά του Υπουργού κ. Γιωρκάτζη

και του επιτελάρχου μου βουλευτού κ. Κόση και επληροφορήσαμεν τον Μακαριώτατον περί της αφίξεως εις την νήσον του στρατηγού, εν αγνοία της Ελληνικής Κυβερνήσεως, τον καθησυχάσαμεν δε ότι η άφιξις τούτου εις Κύπρον δεν θα απετέλει εμπόδιον εις την ακολουθουμένην πολιτικήν, αλλά συνδρομήν και θετικήν συμπαράστασιν.

Ο Μακαριώτατος ήκουσε την είδησιν με την γνωστήν αταραξίαν του, αλλά ευκόλως ηδύνατο κανείς να μαντεύση ότι αυτή του εδημιούργει πολλά ερωτηματικά και αρκετάς ανησυχίας. Προσεποιήθη τον αιδάφορον ή μάλλον τον ευχαριστημένον.

Την εσπέραν της **9/10** Ιουνίου απεβιβάσθη εις Λεμεσόν ο στρατηγός Γρίβας-Διγενής εκ του ατμοπλοίου "Ελευθερία" της ναυσιπλοΐας Ποταμιάνου, το δε μεσονύκτιον της **10ης** Ιουνίου ευρίσκετο εις Λευκωσίαν. Συνεφωνήσαμεν να μη αναγγελθή η άφιξις του στρατηγού εις Κύπρον, εξησφαλίσθη δε η αφανής τούτου διαμονή εις Λευκωσίαν.

Την πρωίαν της **11ης** Ιουνίου επεσκέφθη ο στρατηγός τον Μακαριώτατον, συνοδευόμενος υπ' εμού και του Επιτελάρχου μου κ. Κόση.

Αφού ησπάσθησαν αλλήλους, απεσύρθησαν εις ιδιαίτερον διαμέρισμα, ένθα έμειναν συνομιλούντες επί δύορον περίπου.

Επισκεπτόμην τον στρατηγόν Διγενήν καθημερινώς εις την οικίαν του, του εγνωστοποιούν απάσας τας ενεργείας μου και του εζήτουν την συμβολήν του. Του ετόνισα ότι πάντες οι εν τη Εθνική Φρουρά τον θεωρούμεν ως τον φυσικόν μας Αρχηγόν και κατέβαλλα κάθε προσπάθειαν να τηρήται εις στενήν επαφήν και συνεργασίαν με τον Μακαριώτατον.

Πολλοί των κατοίκων της νήσου, θεωρούντες εαυτούς αδικημένους υπό της Κυβερνήσεως του Μακαριωτάτου, εζήτουν παρ' αυτού συνδρομήν και προστασίαν, σημαντικός δε αριθμός αγωνιστών της ΕΟΚΑ, οι οποίοι δεν είχαν συμπεριληφθή εις την Εθνικήν Φρουράν ως οπαδοί του στρατηγού εζήτουν μα τοις ανατεθώσιν ηγετικάί θέσεις, απομακρυνομένων

εξ αυτών των θεωρουμένων ως οπαδών του Μακαρίου.

Με παρεκάλεσεν ο στρατηγός να αποκαταστήσω τις αδικίες που εγένεντο εις βάρος των πιστών του οπαδών και του ετόνισα ότι, εις την Εθνικήν Φρουράν, συμπεριέλαβα τους αγωνιστάς όλων των τάσεων και ότι δεν πρέπει να τείνη ευήκοον ους εις ουδένα, διότι μετά δύο μήνας, ότε θα ανεπτύσσετο τακικώς στρατός διά γενικής υποχρεωτικής στρατολογίας, θα εξέλιπον από την Εθνικήν Φρουράν αι προσωπικάί αιτιάσεις και τα παράπονα.

Ούτως είχον τα πράγματα κατά τας πρώτας ημέρας της αφίξεως του Γρίβα-Διγενή εις Κύπρον. Τα πάντα συνέχιζον τον κανονικόν των δρόμον, αδιαταράκτως, η δε συνεργασία του στρατηγού μετά του Μακαριωτάτου ήτο αρμονική.

Η Ελληνική Κυβέρνησις πληροφορηθείσα την διαφυγήν του στρατηγού Γρίβα- Διγενή εις Κύπρον, ανησύχησε μεγάλως, διότι εφοβείτο έντασιν της οξύτητος των Ελληνο-τουρκικών σχέσεων και εκδήλωσιν αντιδράσεων της Μεγάλης Βρεττανίας και Αμερικής κατά της Ελληνικής πολιτικής επί του Κυπριακού διότι η παρουσία του στρατηγού εις την νήσον θα ηρμηνεύετο ως πρόθεσις της Ελληνικής Κυβερνήσεως να ασκήση εις Κύπρον δυναμικήν πολιτικήν.

Απεφάσισε λοιπόν ένεκεν τούτου, όπως ανακαλέση τον στρατηγόν Γρίβαν- Διγενή εις Αθήνας. Την **16.30** ώραν της **18ης** Ιουνίου, ελάβομεν σήμα της Ελληνικής Κυβερνήσεως, διά του οποίου διετάσσοντο τα ακόλουθα: Να παροπαρασκευάσωμεν το αεροδρόμιον της Λακατάμιας ίνα την **23ην** ώραν προσγειωθή εις αυτό Ντακότα της ΕΒΑ (Ελληνικής Βασιλικής Αεροπορίας) επί της οποίας επιβιβαζόμενος ο στρατηγός να επανέλθη εις Αθήνας, διότι η εις Κύπρον παρουσία του εδημιούργει προσθέτους κινδύνους ρήξεως Ελλάδος-Τουρκίας και πρόκλησιν κατά της Μεγάλης Βρεττανίας.

Ο Στρατηγός Γρίβας- Διγενής αναγνώσας το σήμα τούτο επί παρουσία μου, εδήλωσε ρητώς και

απεριφράστως ότι δεν εννοεί επ' ουδενί λόγω να αναχωρήσει εκ Κύπρου.

Κατ' αυτόν τον τρόπον παρέμεινεν οριστικώς ο στρατηγός εις Κύπρον δι' αλληπαλλήλων δε επιστολών προς την Ελληνικήν Κυβέρνησιν εζήτει να του ανατεθή η αρχιστρατηγία των Κυπριακών Δυνάμεων. Η Ελληνική όμως Κυβέρνησις, έχουσα κακήν πείραν της προσφάτου κακής συνεργασίας του στρατηγού Γρίβα προς αυτήν και φοβούμενη εξτρεμιστικάς τούτου ενεργείας, απέφυγε να του αναθέσει υπεύθυνον ρόλον εν τη αμύνη της Κύπρου, μη έχουσα δε το θάρρος να εκκαθαρίσει εναντι τούτου την θέσιν της, τον εκολάκευε τονίζουσα εις αυτόν ότι θεωρεί τούτον ως φυσικόν ηγέτην της Κύπρου.

Υπό αυτάς τας προϋποθέσεις ο στρατηγός Γρίβας- Διγενής παρέμεινεν εις Κύπρον άνευ υπευθύνου θέσεως μέχρι της **22ας Ιουνίου (1964)**.

Από της **21ης Ιουνίου** ο Τύπος των Αθηνών και της Λευκωσίας και κατ' επέκτασιν και ο διεθνής τύπος, μετέδιδον την πληροφορίαν ότι ο στρατηγός Γρίβας- Διγενής ευρίσκετο εις Κύπρον επικεφαλής των Ε/κ δυνάμεων. Προ της καταστάσεως ταύτης και της δηλώσεως της ελληνικής Κυβερνήσεως ότι ουδέν γνωρίζει επ' αυτού, την **23ην Ιουνίου** ανακοινώθη επισήμως διά του ραδιοφώνου και του τύπου παρά της Κυπριακής Κυβερνήσεως, η παρουσία του στρατηγού εις Κύπρον προ τινων ημερών.

Την **12.30** της **24ης** ο στρατηγός Γρίβας- Διγενής απηύθυνεν από του Ραδιοφωνικού Σταθμού Λευκωσίας χειρισμόν προς τους αγωνιζομένους διά την ελευθερίαν Ε/κ.

Ο ξένος τύπος εσχολίασε ποικιλοτρόπως την παρουσίαν του στρατηγού εις την Κύπρον, μετά παρέλευσιν δε ολίγων ημερών το θέμα εξεχάσθη και επαυσε να απασχολή την κοινήν γνώμην, η οποία επίστευεν ότι επικεφαλής πλέον του κυπριακού στρατού ευρίσκετο ούτος.

Την εσπέραν της **27ης Ιουνίου** εγένετο μεγάλη δεξίωσις του Προέδρου Μακαρίου εις το Προεδρικόν

Μέγαρον προς τιμήν του στρατηγού Γρίβα- Διγενή, παρευρεθέντων χιλίων περίπου ατόμων, κατά δε τας απογευματινάς ώρας της 28ης Ιουνίου εγένετο νέα δεξίωσις προς συνάντησιν του στρατηγού μεθ' απάντων των αγωνιστικών στελεχών της ΕΟΚΑ και των οικογενειών των νεκρών συγκεντρωθέντων εις το Προεδρικόν Μέγαρον πλέον των δύο χιλιάδων ατόμων.

Την πρωίαν της 28ης Ιουνίου εγένετο επίσημος παρουσία του στρατηγού Γρίβα- Διγενή εις την Πλατείαν Ελευθερίου Βενιζέλου προς τον λαόν της Λευκωσίας κατ' αυτήν δε προσήλθεν εις την τελετήν ο Μακαριώτατος, συνεπιβαίνων του αυτού αυτοκινήτου μετά του στρατηγού ευρισκομένου εις το δεξιόν του.

Κατά την επίσημον ταύτην υποδοχήν του στρατηγού Γρίβα-Διγενή διεπίστωσα την μεγαλυτέραν δημοτικότητα του Μακαριωτάτου και την επιθυμίαν των δύο τούτων Κυπρίων ηγετών αναφωνούντος το σύνθημα το οποίον ήτο το κυριαρχούν "Μακάριος- Διγενής".

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΚΥΠΡΙΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ: Ο Στρατηγός Γρίβας- Διγενής από του Απριλίου ήρξατο εκπαιδεύων εις Ελλάδα προσκειμένους εις αυτόν Κυπρίους φοιτητάς προς τον σκοπόν όπως κατερχόμενοι εις Κύπρον αναλάβωσι την δημιουργίαν μαχητικών ομάδων. Οτε όμως αποκατεστάθησαν αι μετά του Μακαριωτάτου σχέσεις του, ως προελέχθη, απεφάσισε να εκπαιδεύση άπαντας τους Κυπρίους φοιτητάς τους οποίους εν συνεχεία μεταφέρων εις Κύπρον, να χρησιμοποιήση διά την πλαισίωσιν της Εθνικής Φρουράς. Η πολιτική αύτη του στρατηγού ήτο εσφαλμένη διά δύο σοβαρούς λόγους:

ΠΡΩΤΟΝ, διότι δεν είχε ζητηθή επ' αυτού η έγκρισις του Μακαριωτάτου και η όλη προσπάθεια εκπαιδεύσεως των φοιτητων εδημιούργει σοβαράς αιχμάς παρεξηγήσεων μεταξύ Μακαριωτάτου- Διγενή, εκλαμβανομένη υπό του πρώτου ως προσπάθεια κομματικής επικρατήσεως του δευτέρου εις την Εθνικήν Φρουράν.

ΔΕΥΕΡΟΝ, διότι ήδη η Εθνική Φρουρά ήτο πλήρως συγκεκροτημένη ίνα δε εισέλθωσιν οι φητοιταί εις αυτήν έπρεπε να αποπλισθώσιν άλλοι άνδρες, διότι δεν υπήρχε περίσσεια οπλισμού και να αντικατασταθώσιν καπεταναίοι, από τας μονάδας των, αι οποίαι είχαν προσωπικούς προς αυτάς δεσμούς, πράγμα το οποίον θα συνήντα την αντίδρασιν και αυτών και των τμημάτων των, καταλυομένης της πειθαρχίας και της συνοχής της Εθνικής Φρουράς.

Οπωσδήποτε όμως μετά μίαν πρόχειρον και εν σπουδή εκπαίδευσιν κατά το πρώτον δεκαήμερον του Ιουνίου μετεφέρθησαν μαζικώς οι φοιτηταί εις την Κύπρον ταυτοχρόνως και αμέσως μετά την άφιξιν του στρατηγού Γρίβα- Διγενή εις αυτήν. Ο Μακαριώτιτος ηνωχλήθη πολύ εξ αυτής της ενεργείας και μου διεμαρτυρήθη, αλλά επιθυμών να μη δημιουργηθή παρεξήγησις προς τον στρατηγόν προσεποιήθη τον αδιάφορον.

Αμα τη αφίξει των φοιτητών εις Κύπρον με εκάλεσεν ο στρατηγός Γρίβας- Διγενής και μου έδωσε την εντολήν να εντάξω τούτους εις την Εθνοφρουράν.

Ηρνήθην και του εδήλωσα ότι διά του τρόπου αυτού θα επέλθη αναταραχή και ίσως εκδηλωθούν και αντιδράσεις επί ζημία της μαχητικής αξίας αυτής.

Εισηγήθην εις τον στρατηγόν να χρησιμοποιηθώσιν οι φοιτηταί διά την πλασιώσιν των μονάδων του τακτικού στρατού, η συγκρότησις του οποίου θα ήρχιζε μετ' ολίγας ημέρας. Συνεφωνήσαμεν με τον στρατηγόν εις την λύσιν αυτήν.

Εν τω μεταξύ οι φοιτηταί αφιχθέντες εις Κύπρον και βεβαιωθέντες ότι η εις αυτήν μεταφορά των ήτο άσκοπος, διότι άνδρες διά την αύξησιν της δυνάμεως της Εθνικής Φρουράς υπήρχον εις απεριόριστον αριθμόν και εθελουσίαν προσφοράν μάλιστα και ότι μόνον όπλα δεν υπήρχον, ήρχισαν να προβαίνωσιν εις διαμαρτυρίας, τόσον προς τους δοικητάς των τακτικών συγκροτημάτων των επαρχιών, όσον και προς τους βουλευτάς και υπουργούς και προς εμέ τον ίδιον.

Αι διαμαρτυρίαί των ήσαν βάσιμοι και

δεδικαιολογημένοι, διότι άνευ λόγου διεκόπησαν αι σπουδαί των και μάλιστα εις εποχήν εξεταστικής περιόδου.

Μετέβην εις τον Μακαριώτατον ίνα του εισηγηθώ λύσιν του φοιτητικού ζητήματος. Εύρον εις τις την είσοδον του Προεδρικού Μεγάρου αρκετούς φοιτητάς διαμαρτυρομένους, οι οποίοι εζήτησαν να παρουσιασθούν εις αυτόν.

Υπέδειξα εις τον Αρχιεπίσκοπον Μακάριον να αφεθώσι ελεύθεροι οι φοιτηταί να μεταβώσιν διά τας σπουδάς των κατά την ιδίαν αυτών κρίσιν, πλην των ανηκόντων εις τας καλουμένας κλάσεις, οι οποίοι θα έπρεπε να υπηρετήσουν την θητείαν των κανονικώς ως και οι λοιποί άνδρες.

Η συμφωνία μας υπήρξε πλήρης, αλλά οι φοιτηταί διεμαρτύροντο εξακολουθητικώς, διότι τινές τούτων ανήκοντες εις κρισίμους ειδικότητας δεν απελύοντο υπό των διοικήσεων των.

Συνεκροτήθη εις το Προεδρικόν Μέγαρον σύσκεψις υπό την προεδρίαν του Μακαριωτάτου με συμμετοχήν του στρατηγού Γρίβα- Διγενή, του Υπουργού Γιωρκάτζη και εμού. Συνεφωνήσαμεν να αφεθώσιν ελεύθεροι άπαντες οι φοιτηταί, ακόμη και οι ειδικευμένοι εις κρισίμους ειδικότητας και μόνον οι ανήκοντες εις καλουμένας κλάσεις θα καταταγώσιν εις τας μονάδας των να υπηρετήσωσι πλήρη εξάμηνον θητείαν.

Βάσει της συμφωνίας μας αυτής εξέδωσα και έγγραφον διαταγήν και το ζήτημα των φοιτητών εθεωρήθη λήξαν, όποτε οι υπηρετούντες εις τας μονάδας ήγειραν θέμα απολύσεως του.

Παρά την αντίθετον γνώμην μου, η Κυβέρνησις έλαβε απόφασιν να απολύση εκ των τάξεων του στρατού και τους καταταγέντας φοιτητάς των κληθειών κλάσεων, όποτε εκπαιδευόμεναι και εκπαιδευθείσαι ήδη μονάδες αποδιωργανούντο πλήρως, διότι οι φοιτηταί εξετέλουν καθήκοντα ομαδαρχών, διμοιριτών και επιτελών των μονάδων. Διαφωνήσας προς την Κυβέρνησιν υπέβαλα την παραίτησιν μου.

Ο Μακαριώτατος ανησυχήσας εκ τούτου με εκάλεσεν εις το γραφείον του και κατόπιν μακράς συζητήσεως συνεφωνήσαμεν να μη απολυθώσιν οι φοιτηταί των κληθεισών κλάσεων, αλλά μετά πάροδον ολίγων μηνών, οπόταν αι μονάδες του τακτικού στρατού θα είχον πλήρως αναπτυχθή και θα είχομεν εκπαιδεύσει τους απαραίτητους βαθμοφόρους διά την πλασιώσιν των, να χορηγηθώσι δε εις τούτους μακραί άδειαι ίνα μεταβαίνοντες εις τα Παναπιστήμια μετάσχωσι των προβλεπομένων εξετάσεων.

Κατ' αυτόν τον τρόπον έληξεν οριστικώς και το φοιτητικόν ζήτημα, ανακαλέσας δε την παραίτησιν μου, εξηκολούθουν την άσκησιν των καθηκόντων μου.

Ο Στρατηγός Γρίβας-Διγενής φέρων βαρέως ότι δεν του ανετίθετο η αρχηγία των Κυπριακών δυνάμεων, ούτε υπό της κυπριακής ούτε υπό της Ελληνικής Κυβερνήσεως, ζηλοτυπών δε διότι με έβλεπεν επι κεφαλής ενός στρατού σφριγηλού, υψηλού ηθικού και εξόχου εμφανίσεως, εξεμεταλλεύθη την προς τον Μακαριώτατον υποβληθείσαν παραίτησιν μου και χωρίς να αναμείνη τας επ' αυτής εξελίξεις, εγκατεστάθη αυθαιρέτως εις ένα γραφείον παρά τω Γενικώ Επιτελείω Εθνικής Φρουράς και ήρξατο εκδίδων διαταγάς και οδηγίας, χωρίς να με ζητήση εις συνεργασίαν ούτε εμέ, ούτε τον υπαρχηγόν μου, στρατηγόν κ. Πρόκον.

Η στάσις αύτη του στρατηγού με κατέπληξεν, απέφυγα δε επί δύο ημέρας να μεταβώ εις το γραφείον του, διότι ανέμενον να με ζητήση εις συνεργασίαν.

Επειδή ο στρατηγός απέφυγε να λάβη επαφήν μαζί μου και την δευτέραν ημέραν, μετέβην εις το γραφείον του και εζήτησα να μου γνωρίση τας προθέσεις του.

Ευρίσκετο εν πλήρει συγχύσει και με τα βλέμματα καθηλωμένα εις το τραπέζι του μου απήντησεν ότι ανέλαβε την διοίκησιν της ΑΣΔΑΚ (Ανωτάτη Στρατιωτική Διοίκησις Αμύνης Κύπρου) κατόπιν εντολής της Ελληνικής Κυβερνήσεως.

Του εδήλωσα ότι πάντοτε τον αναγνωρίζομεν ως φυσικόν μας Αρχηγόν και απήλθον του Γραφείου του

αποκατασταθείσης έκτοτε της συνεργασίας μας.

Ως επληροφορήθην εκ των υστέρων, ο στρατηγός Γρίβας- Διγενής, από μακρού δι' επιστολής προς την Ελληνικήν Κυβέρνησιν εζήτει να του ανατεθή η διοίκηση της ΑΣΔΑΚ, αλλά η κυβέρνηση φοβούμενη τον αυταρχικόν και αυθαίρετον χαρακτήρα του απέφευγεν ότε όμως ο στρατηγός επληροφορήθη την υποβολήν της ματαιωθείσης παραιτήσεως μου, αμέσως εκμεταλλευόμενος την ευκαιρίαν, απηύθυνεν νέαν επιστολήν και εζήτει επιμόνως από την Ελληνικήν Κυβέρνησιν την ανάθεσιν της Αρχιστρατηγίας της Κύπρου.

Ο Υπουργός Εθνικής Αμύνης κ. Γαρουφαλιάς, χωρίς το παράπαν να λάβη υπ' όψιν του την θέσιν και τα δικαιώματα του Προέδρου Μακαρίου, απηύθυνεν απαντητικήν επιστολήν εις τον Στρατηγόν Γρίβαν- Διγενήν διά της οποίας του ετονίζετο ότι πρέπει να βοηθή διά της συμμετοχής του εις την διοίκησιν των δυνάμεων Κύπρου, την πραγματοποίησιν του μεγάλου σκοπού της ελευθερίας.

Ούτω, διά μιάς αναρμοδίας απαντήσεως, πυθιακής μορφής, του Υπουργού κ. Γαρουφαλιά, ο στρατηγός Γρίβας -Διγενής εγκατεστάθη αυθαίρετως επί του θώκου του Αρχιστρατήγου της Κύπρου την **22αν** Ιουλίου **1964**.

Αι συνέπειαι της πράξεως ταύτης είναι ότι το Κυπριακόν ωδηγήθη εις το σημερινόν αδιέξοδον περί του οποίου θα ομλήσω εις το επόμενον άρθρον μου".